

Sygn. akt I C 165/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Sekretarka Joanna Ogrodniczak

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...)S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę 20627,07 (dwadzieścia tysięcy sześćset dwadzieścia siedem złotych 07/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 września 2013r. do dnia zapłaty;

II znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu;

III nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Ostrzeszowie kwotę 1387,14 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt siedem złotych 14/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV nakazuje pobrać od powoda M. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Ostrzeszowie kwotę 1387,14 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt siedem złotych 14/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 165/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 października 2017r.

Powód M. Z. wniósł pozew przeciwko (...)S.A. w W. domagając się zasądzenia na jego rzecz kwoty 39639,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 września 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje powództwo powód podał, iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 12 lipca 2013r. doszło do uszkodzenia należącego do powoda pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Powód związany był z pozwanym umową

ubezpieczenia autocasco, dlatego też pozwany powinien naprawić szkodę poniesioną w wyniku uszkodzenia pojazdu poprzez zapłatę odszkodowania w kwocie 39639,90 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany przyznał, iż łączyła go z powodem umowa ubezpieczenia. Odmówił jednak wypłaty odszkodowania, gdyż w jego ocenie do wypadku nie mogło dojść w czasie miejscu i sposób opisywany przez powoda. Pozwany zakwestionował również wysokość poniesionej przez powoda szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 12 lipca 2013r. doszło do wypadku drogowego w wyniku, którego uszkodzony został pojazd marki C. o numerze rejestracyjnym (...) należący do powoda.

Dowód: przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z 16 października 2017r. - 00:01:42-00:23:53, płyta CD k. 301, zeznania świadka E. I. k. 83, wydruki zdjęć k. 212-250.

Powód związany był z pozwanym umową ubezpieczenia autocasco z dnia 29 października 2012r.. Na podstawie ogólnych warunków umowy koszt części zamiennych wykorzystywanych do naprawy pojazdu pomniejszana jest do 0,6 wartości części zalecanych przez producenta lub oficjalnego importera.

Dowód: polisa k. 34, ogólne warunki ubezpieczenia k. 35-38.

Całkowity koszt naprawy pojazdu marki B. po wypadku z dnia 12 lipca 2012r. to kwota 32649,11 złotych. Na składają się: koszt robocizny 1100,- złotych, koszt lakierowania 797,68 złotych, koszt części zamiennych 30055,09 złotych. Przy ustalaniu powyższej kwoty koszty roboczogodziny dla warsztatu mechanicznego określono na kwotę 100,- złotych. Ponadto przy ustalaniu kosztów naprawy uwzględniono koszt zakupu felgi aluminiowej w kwocie 696,34 złotych.

Dowód: opinia biegłego Z. A. wraz z załącznikami k. 105-118, kalkulacja k. 128-133.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 15 lipca 2013r..

Dowód: akta szkody.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony, akt szkody, opinii biegłego Z. A., zeznań świadka E. I. oraz przesłuchania powoda. Sąd uznał za bezpodstawne kwestionowanie przez pozwanego okoliczności miejsca, czasu i sposobu, w jaki doszło do przedmiotowego wypadku. W tym zakresie Sąd oparł się w głównej mierze na zeznaniach wnioskowanego przez pozwanego świadka E. I.. Na wstępie należy wskazać, że świadek prowadzi działalność polegającą na autoholowaniu i został wezwany na miejsce zdarzenia za pośrednictwem systemu A.. Powód nie miał zatem wpływu na wybór osoby, która przybędzie na miejsce zdarzenia, dlatego też Sąd nie miał żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tegoż świadka. E. I. zeznał, iż uszkodzenia pojazdu były na tyle poważne, że nie tylko nie nadawał się on do dalszej jazdy, ale nawet były problemy z wciągnięciem go na lawetę. Ponadto stan pojazdu oraz jego umiejscowienie potwierdza przedłożona przez pozwanego dokumentacja fotograficzna (k. 242-250). W takiej sytuacji niewiarygodne stają się twierdzenia, iż do wypadku doszło w innym miejscu i czasie. Twierdzeń powoda co do okoliczności wystąpienia wypadku nie podważył także opiniujący na wniosek pozwanego biegły, który wskazał, że mogło dojść do przedmiotowego wypadku w sposób opisywany przez powoda. Ustalając wysokość szkody Sąd oparł się na opinii biegłego Z. A. wraz z opiniami uzupełniającymi. Opinie te były rzetelne, logiczne i należyte uzasadnione, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania. Wysokość szkody została jedynie podniesiona przez Sąd o kwotę 696,34 złotych z tytułu kosztów zakupu felgi. Biegły nie zamieścił w kosztorysie tej części, jednakże pozwany konsekwentnie wskazywał, iż zachodzi konieczność wymiany tego elementu (pismo k. 127-130), dlatego koszt ten uznany został za okoliczność niesporną i kwotę wskazywaną przez biegłego podwyższono o koszt zakupu felgi w wysokości wskazywanej przez pozwanego, to jest 696,34 złotych.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Stosownie do § 2 pkt 1 powołanego przepisu świadczenie zakładu ubezpieczeń polega, przy ubezpieczeniu majątkowym, na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku ubezpieczeniowego.

Strony łączyła umowa ubezpieczenia majątkowego obejmująca, między innymi, ubezpieczenie pojazdu mechanicznego od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia – autocasco. Na podstawie powyższej umowy pozwany zobowiązany jest do naprawienia szkody powstałej w dniu 12 lipca 2012r.. Z treści ogólnych warunków zawierania umowy (§ pkt 3 ppkt 2 k. 37 akt) wynika, iż ubezpieczyciel dokonując wyceny części zamiennych dokonuje potrącenia do 0,6 wartości części producenta. Powód zawierając umowę ubezpieczenia zaakceptował jej warunki, a zatem także fakt, iż ubezpieczyciel dokona przedmiotowego potrącenia, dlatego też Sąd ustalając należną powodowi kwotę również pomniejszył wartość części koniecznych do naprawy pojazdu do 0,6 ich rzeczywistej wartości wskazanej w opinii biegłego. Mając powyższe na względzie zasądzono na rzecz powoda kwotę 20627,07złoty, na którą składa się wartość: robocizny – 1100,- złotych, lakierowania – 797,68 złotych, części zamiennych po uwzględnieniu wspomnianego wyżej współczynnika korygującego ich wartość – 18033,05 złotych oraz felgi - 696,34 złotych.

W związku z powyższym zasądzono na rzecz powoda kwotę 20627,07 złotych. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, jednakże rozstrzygnięcie w tym zakresie zostało omyłkowo pominięte w sentencji wyroku, a jego uzupełnienie może nastąpić jedynie na wniosek stron.

Odnośnie odsetek za opóźnienie to zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód zgłosił szkodę w dniu 15 lipca 2013r., dlatego też Sąd uznał żądanie odsetek od dnia 17 września 2013r. za uzasadnione i orzekł w tym zakresie zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 kpc znosząc je wzajemnie pomiędzy stronami.

Nieuiszczonymi kosztami procesu obciążono strony w częściach równych. Na nieuiszczone koszty składa się wynagrodzenie biegłego Z. A. za sporządzenie opinii wraz z opiniami uzupełniającymi w łącznej kwocie 2774,29 złotych. W związku z powyższym w pkt 3 i 4 wyroku zobowiązano powoda i pozwanego do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwot po 1387,14 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka